RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr 76.330 van 13 oktober 1998
in de zaak A. 79.014/XII-1469.

In zake : Ronald VAN SPAENDONK,
die woonplaats kiest bij
Advocaat H. KETSMAN,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Schoonslaapsterstraat 29, bus 1

tegen :

de STAD BRUSSEL,
die woonplaats kiest bij
Advocaat N. WEINSTOCK,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Defrélaan 19.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Ronald VAN SPAENDONCK op 18 juni 1998 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van :

- het besluit d.d. 20 april 1998 van de gemeenteraad van de stad Brussel waarbij in de personeelsformatie van het departement organisatie, sectie relaties, een betrekking van adviseur wordt afgeschaft en vervangen door een betrekking van adviseur (protocol en publieke relaties), en waarbij het programma van het toelatingsexamen tot de graad van adviseur (protocol en publieke relaties) wordt vastgesteld;
- de impliciete weigering verzoeker te bevorderen tot de graad van adviseur in de sectie relaties van het departement organisatie;
- van de beslissing om een openbare oproep voor het examen van adviseur (protocol en publieke relaties) uit te schrijven en van een dienstnota d.d. 20 mei 1998 in verband met de interne kandidatuurstelling voor deze betrekking;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van dezelfde beslissingen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Aditeur J. LUST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 10 september 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 29 september 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat H. KETSMAN, die verschijnt voor verzoeker en van Advocaat N. WEINSTOCK, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur J. LUST;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van S t a t e , gecöordineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt:

1.1. Verzoeker is in dienst van de stad Brussel als adjunct-adviseur in de Sectie Relaties van het Departement Organisatie.

1.2. Op 3 november 1997 richt verzoeker een brief aan het schepencollege waarin hij schrijft dat er "binnen afzienbare tijd", ten gevolge van de oprusttelling van J. VAN DROOGENBROECK, een betrekking van adviseur in de Sectie Relaties vrijkomt en dat hij zich kandidaat stelt voor bevordering in die graad.

De betrekking kan, luidens het op 21 juni 1993 aangenomen personeelsstatuut slechts bij bevordering worden begeven. De ambtenaren die adjunct-adviseur zijn en drie jaar graadanciënniteit bezitten komen in aanmerking voor die bevordering.

1.3. Op voorstel van het college van burgemeester en schepenen schaft de gemeenteraad op 20 april 1998 een betrekking van adviseur in de Sectie Relaties van het Departement Organisatie van het stadsbestuur af, en vervangt hij deze door een betrekking van "Adviseur (Protocol en Publieke Relaties)". Deze nieuwe, bijzondere graad kan slechts bij aanwerving worden begeven door iemand die geslaagd is in een toelatingsexamen, die het vereiste diploma heeft en die 5 jaar ervaring heeft in het domein van het protocol en de publieke relaties. In dezelfde zitting stelt de gemeenteraad het programma van dit examen vast.

1.4. Op 20 mei 1998 beslist het schepencollege het examen voor de graad van adviseur (protocol en publieke relaties) te organiseren en bij dienstnota nr. 5031 van dezelfde dag verspreidt het college binnen het stadsbestuur nadere toelichting.

1.5. Blijkens een door de verwerende partij op 9 juli 1998 aan de Raad van State gezonden bericht is het gemeenteraadsbesluit van 20 april 1998, door het niet tijdig optreden van de met goedkeuring belaste overheid, uitvoerbaar geworden.

2.1. Overwegende, wat het tweede voorwerp van de vordering betreft, dat verzoeker de weigering om hem tot adviseur in de Sectie Relaties van het Departement Organisatie van het stadsbestuur te benoemen afleidt uit de op 20 april 1998 door de gemeenteraad van Brussel aan de personeelsformatie aangebrachte wijziging, het eerste voorwerp van zijn vordering; dat die beslissing, omdat zij een algemeen en onpersoonlijk karakter heeft, als zodanig wel ook voor verzoekers situatie gevolgen zal hebben, maar dat daaruit -zeker niet in dit concrete geval waarin de gemeenteraad op geen enkele wijze het verband lijkt gelegd te hebben tussen de afschaffing van de betrekking van adviseur en de bevorderingsmogelijkheden van verzoeker- niet mag afgeleid worden dat de gemeenteraad zich op dat ogenblik over het lot van verzoeker beraden heeft en een voor hem negatieve beslissing genomen heeft; dat zodoende de vordering wat haar tweede voorwerp betreft niet ontvankelijk is;

2.2. Overwegende, wat het derde voorwerp van de vordering betreft, dat de beslissingen van 20 mei 1998 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Brussel zuiver voorbereidend zijn ten aanzien van de beslissing waarbij de nieuw ingestelde betrekking daadwerkelijk begeven wordt; dat ook in haar derde voorwerp de vordering niet ontvankelijk is;

3. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen; dat wanneer een van deze grondvoorwaarden voor het bevelen van de schorsing niet vervuld is, de vorde-

ring moet verworpen worden ongeacht de eventuele gegrondheid van opgeworpen excepties;

4.1. Overwegende dat verzoeker in het eerste middel de schending aanvoert, door het gemeenteraadsbesluit van 20 april 1998, van het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel, van de formele motiveringswet, van het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel en van het verbod van machtsafwending; dat hij betoogt dat de beslissing lijkt te steunen op een verslag van het college van burgemeester en schepenen waarin de specifieke functie van Adviseur (Protocol en Publieke Relaties) en het voor die functie vereiste bijzonder profiel verantwoord wordt door de rol die de ambtenaar zal moeten spelen bij het vestigen van het imago van de stad als Europese hoofdstad en waarin om die reden gepleit wordt voor een zo ruim mogelijke keuze waarbij ook de in dienst zijnde ambtenaren desgevallend een rol kunnen spelen; dat hij evenwel van oordeel is, eerste onderdeel, dat de beslissing zelf geen motieven bevat en dat de verwijzing naar het verslag van het college van burgemeester en schepenen, omdat het hem niet bekend was, niet als motief van de beslissing aangenomen kan worden; dat hij in het tweede onderdeel van het middel betoogt dat het gemeenteraadsbesluit, doordat het ingrijpt op een situatie waarin de betrekking van adviseur vacant was en waarin hij zich reeds kandidaat had gesteld, retroactief zijn rechten schaadt; dat hij in het derde onderdeel van het middel stelt dat aan het gemeenteraadsbesluit andere motieven dan die vermeld in het verslag van het schepencollege ten grondslag liggen -te weten de bedoeling om niet verzoeker, maar een ander persoon te benoemen- dan die welke in het verslag van het schepencollege zijn vermeld en dat de in dat verslag uiteengezette redenen niet wijzen op enige noodzaak om een nieuwe betrekking van adviseur in te stellen; dat hij tenslotte in het vierde onderdeel van het middel

betoogt dat de gemeenteraadsbeslissing afwijkt van de algemene regel dat benoemingen in de graad van adviseur in het stadsbestuur bij bevordering begeven worden;

4.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota met opmerkingen uiteenzet dat de wet van 29 juli 1991 alleen van toepassing is op eenzijdige rechtshandelingen met individuele strekking, dat verzoeker er geen recht op heeft dat de personeelsformatie in ongewijzigde vorm blijft voortbestaan, dat hij het bestaan van machtsafwending niet aantoont en dat zulks ook niet blijkt uit het feit dat externe kandidaten in de nieuwe graad kunnen benoemd worden, dat de Raad van State niet in de plaats van de overheid kan beslissen over de noodzaak om een nieuwe betrekking van adviseur in te stellen en dat de bevorderingsmogelijkheden van de ambtenaren wel degelijk van elkaar mogen verschillen voor zover daarvoor een objectieve en redelijke verantwoording bestaat;

4.3. Overwegende, wat het eerste onderdeel van het middel betreft, dat de verwerende partij terecht opmerkt dat de bestreden gemeenteraadsbeslissing van 20 april 1998 geen rechtshandeling met individuele strekking betreft; dat de wet van 29 juli 1991 er derhalve niet op van toepassing is;

Overwegende, wat het tweede onderdeel van het middel betreft, dat het bestreden gemeenteraadbesluit niet terugwerkt en dat de betrekking van adviseur in de Sectie Relaties van de Dienst Organisatie nog niet vacantverklaard was op het ogenblik dat tot de afschaffing van die graad is beslist; dat, mede in acht genomen het feit dat een ambtenaar geen absoluut recht kan doen gelden op het behoud van de bepalingen die op een gegeven ogenblik op zijn situatie van toepassing zijn, verzoeker dan ook ten onrechte voorhoudt dat in zijnen

hoofde enig recht of gerechtvaardigde aanspraak miskend zou zijn door het schrappen op de personeelsformatie van een betrekking waarop hij gezind was en door het invoegen van een nieuwe betrekking waarvoor de toegang verzwaard wordt;

Overwegende, wat het derde en het vierde onderdeel van het middel betreft, dat verzoeker er niet in slaagt aannemelijk te maken dat niet-veruitwendigde motieven aan de bestreden beslissing ten grondslag zouden liggen; dat daar tegenover staat dat wat in het verslag van het college van burgemeester en schepenen aan de gemeenteraad is vermeld -verslag dat door verzoeker blijkens de uiteenzetting van zijn middel wel degelijk gekend blijkt te zijn- in de lijn lijkt te liggen van eerdere beslissingen van de gemeenteraad; dat immers uit het dossier blijkt dat reeds van bij de oprichting, in 1978, van de "Dienst van het Protocol en van de Publieke Relaties" in de gedachten van de bestuurders de idee leefde dat de directeur van de dienst iemand met een "bijzonder statuut" moest zijn, die "meerdere talen" moest kennen, aan wie "de kontakten met zeer uiteenlopende organisaties (zou) worden opgedragen en die in sommige gevallen de stad (moest) vertegenwoordigen"; dat de gemeenteraad in 1993, naar aanleiding van het opnemen van de dienst "Protocol en Publieke Relaties" in het alsdan nieuw opgerichte "Departement Organisatie - Sectie Relaties", de graad van directeur van de dienst wel geherklasseerd heeft tot een niet-specifieke betrekking van adviseur die bij bevordering kon begeven worden, maar dat het verslag van het schepencollege aan de gemeenteraad dienaangaande precies stelt dat "uit ervaring" blijkt (...) dat het werkelijk gaat om een specifieke functie "die een bijzonder profiel vereisen vanwege deze hoge ambtenaar en bijgevolg geactualiseerde toelatingsvoorwaarden"; dat derhalve met de bestreden beslissing de gemeenteraad, eerder

dan een structuur op te zetten om de bevordering van verzoeker te kunnen ontlopen, teruggekeerd is naar de idee die aan de basis lag van de oprichting van de dienst; dat die visie niet kennelijk onredelijk of foutief is; dat zij ook de grondslag kan zijn voor een gedifferentieerd optreden van de ambtenaren ten aanzien van de toegang tot betrekkingen;

Overwegende dat het middel in geen van zijn onderdelen ernstig wordt bevonden;

5.1. Overwegende dat verzoeker in het tweede middel de schending aanvoert van artikel 7.7.3 van het Sociaal Handvest van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, aangenomen door de gemeenteraad van de stad Brussel op 24 april 1995, van het dienstorder nr. 5001 van 2 oktober 1997, van "de beginselen van behoorlijk bestuur" en van de regel "patere legem quam ipse fecisti" doordat het bestreden gemeenteraadsbesluit de toegang tot de graad van adviseur in de Sectie Relaties van het Departement Organisatie wijzigt door het afschaffen van het systeem van de bevordering en het inrichten van een wervingsexamen terwijl overeenkomstig het Sociaal Handvest de aanwerving in een bevorderingsgraad alleen mogelijk is wanneer er geen interne kandidaat gevonden wordt die voldoet aan de bevorderingsvoorwaarden en terwijl verzoeker voldoet aan alle voorwaarden om in de graad van adviseur bevorderd te worden;

5.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota met opmerkingen uiteenzet dat noch de genoemde bepaling uit het Sociaal Handvest, noch de uitvoeringsmaatregelen ervan, uitsluiten dat de graad van adviseur wordt afgeschaft en dat een nieuwe graad van adviseur, waarvoor ditmaal bijzondere benoemingsvereisten gelden, wordt ingevoerd;

5.3. Overwegende dat het middel niet ernstig is; dat immers uit de bepaling dat een betrekking niet bij aanwerving mag begeven worden wanneer binnen het bestuur kandidaten aanwezig zijn die in aanmerking komen om in die betrekking bevorderd te worden niet volgt dat het bestuur niet meer de bevoegdheid zou hebben om, op goede gronden -probleem dat door verzoeker in het derde onderdeel van het eerste middel aan de orde gesteld is- een betrekking af te schaffen en om een nieuwe betrekking, waaraan andere benoemingsvereisten gekoppeld zijn, in te stellen;

6.1. Overwegende dat verzoeker in het derde middel betoogt dat de weigering om hem tot adviseur te bevorderen genomen is met schending van de wet van 29 juli 1991, met het gelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel;

Overwegende dat het middel gericht is tegen wat verzoeker als het tweede voorwerp van zijn vordering aanwijst; dat hierboven is uiteengezet dat in de herschikking van de betrekkingen in het departement Organisatie geen beslissing met betrekking tot verzoekers individuele situatie kan worden onderkend; dat het middel gericht is tegen een niet bestaande beslissing;

7. Overwegende dat geen van de aangevoerde middelen, gericht tegen de gemeenteraadsbeslissing van 20 april 1998, ernstig wordt bevonden,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

<u>Artikel 2</u>.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertien oktober 1900 achtennegentig, door :

de HH.	A. VANDENDRIESSCHE,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	W. GEURTS,	toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

W. GEURTS. **A. VANDENDRIESSCHE.**